

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. S. 2015-01-26 SKUNDO**

2015 m. balandžio 3 d. Nr. S-49 (7-24/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui

Editos Veršelienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės
J. D.
advokatui Eligijui Karbauskui
R. M.

2015 m. kovo 10 dienos posėdyje išnagrinėjusi E. S. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2014-12-30 sprendimo Nr. 68-245, n u s t a t ė:

Inspekcija 2014-12-30 sprendimu Nr. 69-245 patvirtino Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Klaipėdos AVMI) 2014-10-03 sprendimą Nr. FR0682-577, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti į biudžetą 238414 Lt (69049 Eur) gyventojų pajamų mokesčių (toliau – GPM), 118362,15 Lt (34280 Eur) GPM delspinigius, 71524 Lt (20714 Eur) GPM baudą.

Sprendime nurodyta, kad Klaipėdos AVMI atliko Pareiškėjo GPM pakartotinį patikrinimą už laikotarpį nuo 2007-01-01 iki 2010-12-31. Klaipėdos AVMI nustatė, kad Pareiškėjas sudarė su UAB „M1“ preliminarį sutartį dėl nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutarčių sudarymo ateityje, kuriomis Pareiškėjas įsipareigojo iki 2008-06-30 parduoti pirkėjui UAB „M1“ nuosavybės teise priklausančius 15 ir 16,8 ha žemės sklypus adresu (duomenys neskelbtini). Pagal 2008-01-11 preliminarį sutartį Nr. 01/2008 pirkėjas UAB „M1“ įsipareigojo Pareiškėjui iki 2008-03-30 sumokėti 475000 Lt avansą, kuris bus įskaičiuotas į turto kainą. Pagal 2008-01-11 preliminarį sutartį Nr. 02/2008 pirkėjas UAB „M1“ įsipareigojo Pareiškėjui iki 2008-03-30 sumokėti 525000 Lt avansą, kuris bus įskaičiuotas į turto kainą. Preliminarių sutarčių pagrindu UAB „M1“ už ketinamus pirkti žemės sklypus Pareiškėjui 733109,20 Lt išmokėjo grynaisiais, o 266890,80 Lt sumai atliko užskaitą. UAB „M1“ iš Pareiškėjo žemės sklypų nenupirko, žemės sklypų pirkimo-pardavimo notarinių sutarčių nesudarė, o Pareiškėjas gauto avanso UAB „M1“ negrąžino. Pareiškėjas gautų išmokų nedeklaravo, pajamų mokesčio neišskaičiavo ir į biudžetą nesumokėjo. Klaipėdos AVMI konstatavo, kad Pareiškėjas sudarytų preliminarinių sutarčių pagrindu siekė gauti mokestinę naudą, išvengti GPM mokėjimo į biudžetą, vadovaudamasi 2004-04-13 Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (Žin., 2004, Nr. 63-2243, toliau – MAĮ) 69 straipsnio 1 dalies ir 2002-07-02 Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų

mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (Žin., 2002, Nr. 73-3085, toliau – GPMĮ) 5 straipsnio 1 dalies, 6 straipsnio 3 dalies nuostatomis, papildomai už 2008 metus Pareiškėjui apskaičiavo 238414 Lt GPM. Klaipėdos AVMI 2014-10-03 sprendimu Nr. FR0682-577, vadovaudamasi MAĮ 96 str. 1 d. 2 p. nuostatomis, Pareiškėjui apskaičiavo 155912,36 Lt GPM delspinigius, bei, vadovaudamasi MAĮ 139 str. nuostatomis ir atsižvelgusi į pažeidimo pobūdį, skyrė 30 proc. dydžio 71524 Lt (238414 Lt x 30 proc.) GPM baudą. Pažymėta, jog Klaipėdos AVMI, vadovaudamasi MAĮ 100 ir 8 straipsnių nuostatomis, atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėjui inicijuotas pakartotinis patikrinimas, atleido Pareiškėją nuo 37550,21 Lt delspinigių už laikotarpį nuo 2013-02-09 iki 2014-07-18, t. y. nuo pirminio akto Nr. AC16-13 surašymo sekančios dienos (2013-02-08) iki pakartotinio akto Nr. FR0680-531 surašymo dienos (2014-07-18).

Dėl MAĮ 69 straipsnio nuostatų taikymo.

Inspekcija nurodė, kad pagal MAĮ 10 straipsnį mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, ne jos formaliai išraiškai, o teises pasekmes, kylančias nustatius atvejus, kai mokestinės prievolės pažeidžiamos piktnaudžiavimu, apibrėžia MAĮ 69 straipsnio 1 dalis, t. y. mokesčių administratorius neatsižvelgia į formalią mokesčių mokėtojo veiklos išraišką, bet atkuria iškreipiamas ar slepiamas aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą, ir mokesčių apskaičiuoja pagal minėtų mokesčių įstatymų atitinkamas nuostatas. Inspekcija vadovavosi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika dėl MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymo konkrečiai situacijai, kad būtina nustatyti, jog mokesčių mokėtojas, sudarydamas atitinkamus sandorius ar vykdydamas tam tikras ūkines operacijas, siekė vienintelio tikslo – gauti mokestinę naudą (2007-07-17 nutartis adm. byloje Nr. A-11-719/2007; 2008-02-20 nutartis adm. byloje Nr. A-556-250/2008, 2010-05-10 nutartis adm. byloje Nr. A-438-478/2010); kai nustatoma, kad atitinkamas sandoris (ūkinė operacija) turėjo kitus, ekonomiškai arba kitaip pagrįstus tikslus, nurodyta norma negali būti taikoma net ir tuo atveju, kai mokesčio mokėtojas turėjo iš šio sandorio (ūkinės operacijos) atitinkamą mokestinę naudą.

Anot Inspekcijos, nustatyta, kad Pareiškėjas (Pardavėjas) ir UAB „M1“ (Pirkėjas) sudarė 2008-01-11 preliminarią sutartį Nr. 01/2008 dėl nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutarties sudarymo ateityje, kurioje nurodyta, kad Pardavėjas iki 2008-06-30 įsipareigoja parduoti, nuosavybės teise jam priklausantį 15,000 ha žemės sklypą (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), adresas: (duomenys neskelbtini), toliau – Turtas 1), o Pirkėjas iki nurodyto termino nupirkti Turtą 1. Pagal sutartį šalys susitarė, kad Turto 1 kaina pirkimo-pardavimo sutartyje bus 1900000 Lt, kuri turės būti pilnai sumokėta iki 2008-06-30. Šalys sutartyje nustatė, kad Pirkėjas iki 2008-03-30 turi sumokėti Pardavėjui 475000 Lt avansą, kuris bus įskaičiuotas į Turto 1 kainą. Taip pat Pareiškėjas (Pardavėjas) ir UAB „M1“ (Pirkėjas) sudarė 2008-01-11 preliminarią sutartį Nr. 02/2008 dėl nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutarties sudarymo ateityje, kurioje nurodyta, kad Pardavėjas iki 2008-06-30 įsipareigoja parduoti, nuosavybės teise jam priklausantį 16,800 ha žemės sklypą (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), adresas: (duomenys neskelbtini), toliau – Turtas 2), o Pirkėjas iki nurodyto termino nupirkti Turtą 2. Pagal sutartį šalys susitarė, kad Turto 2 kaina pirkimo-pardavimo sutartyje bus 2100000 Lt, kuri turės būti pilnai sumokėta iki 2008-06-30. Šalys sutartyje nustatė, kad Pirkėjas iki 2008-03-30 turi sumokėti Pardavėjui 525000 Lt avansą, kuris bus įskaičiuotas į Turto 2 kainą. UAB „M1“ išmokėjo Pareiškėjui grynais pinigais 733109,20 Lt sumą pagal kasos išlaidų orderius: 2008-02-25 Nr. 6, 2008-06-16 Nr. 15, 2008-09-05 Nr. 36, kuriuose nurodytas išmokėjimo pagrindas „įmokos pagal 2008-01-11 preliminariąsias sutartis“, „įmokos pagal 2008-01-11 Preliminariąją sutartį Nr. 02/2008“, „įmokos pagal 2008-01-11 Preliminariąją sutartį Nr. 2/2008“.

Nurodyta, jog nustatyta, kad pagal 2007-03-06 sutartį, Pareiškėjas iš UAB „M1“ pirko nekilnojamą turtą (butą, automobilių stovėjimo aikštelę ir žemės sklypą) adresu Dariaus ir Girėno g. 12, Klaipėda. Šios sutarties 2 punkte nurodyta, kad nekilnojamas turtas parduotas už 338635 Lt, o 2.1. punkte patvirtinama, kad UAB „M1“ iš Pareiškėjo prieš sutarties sudarymą gavo 71870 Lt. Pagal sutarties 2.2. punktą Pareiškėjas įsipareigojo sumokėti UAB „M1“ likusią 266765 Lt sumą per 30 dienų po sutarties patvirtinimo. Be to, Pareiškėjas su UAB „M1“ sudarė 2008-01-14 įmokų užskaitymo sutartį Nr. 8/02, kurios 2 punkte nurodyta, kad UAB „M1“ yra įsipareigojusi sumokėti

Pareiškėjui pagal 2008-01-11 Preliminarią sutartį Nr. 01/2008 475000 Lt avansą, o Pareiškėjas yra skolingas UAB „M1“ 266890,80 Lt pagal PVM sąskaitas faktūras, iš jų: MET0383 – 65,66 Lt; MET0422 – 2,54 Lt; MET0345 – 266765,00 Lt ir MET0464 – 57,60 Lt. Pagal pasirašytos sutarties 3.1. punktą šalys sutarė, kad atlikus užskaitymus UAB „M1“ lieka skolinga 208109,20 Lt (475000 - 266890,80). Konstatuota, jog preliminarių sutarčių pagrindu UAB „M1“ už ketinamus pirkti žemės sklypus Pareiškėjui išmokėjo 1000000 Lt avansą, iš jų: 733109,20 Lt grynaisiais pinigais ir 266890,80 Lt atliko užskaitą, tačiau UAB „M1“ iš Pareiškėjo žemės sklypų nenupirko, žemės sklypų pirkimo-pardavimo notarinių sutarčių nesudarė, o Pareiškėjas gauto avanso UAB „M1“ negrąžino, gautų išmokų nedeklaravo, pajamų mokesčio neišskaičiavo ir į biudžetą nesumokėjo.

Akcentuota, kad 2008-01-11 preliminariuose sutartyse nurodyta ketinamų parduoti žemės sklypų pardavimo kaina 4000000 Lt (15 ha – 1900000 Lt ir 16,8 ha – 2100000 Lt) neatitiko tuo laikotarpiu buvusių rinkos kainų. Pareiškėjo ketinamo parduoti UAB „M1“ 15 ha žemės sklypo vidutinė rinkos vertė pagal VĮ „Registru centras“ duomenis – 6658 Lt (nustatyta 2005-06-22), 16,80 ha žemės sklypo vidutinė rinkos vertė pagal VĮ „Registru centras“ duomenis – 21855 Lt (nustatyta 2005-06-22). Be to, Pareiškėjo ketinamas parduoti UAB „M1“ 15 ha žemės sklypas, esantis Kalnuvėnų k., Klaipėdos r. sav., 2008-01-11 preliminarios sutarties Nr. 01/2008 sudarymo momentui buvo išnuomotas UAB „J1“ pagal 2005-10-12 ilgalaikės žemės sklypo nuomos sutartį, kuri sudaryta 25 metams, t. y. iki 2030-10-12. Pažymėta, kad Pareiškėjas bei UAB „J1“ tik 2013-01-10 susitarimu dėl sutarties nutraukimo nutraukė 2005-10-12 sudarytą ilgalaikę žemės sklypo nuomos sutartį.

Iš UAB „M1“ laikotarpiu nuo 2009-10-05 iki 2011-07-07 buvusio vadovo G. V. , kuris nuo 2000-09-01 buvo ir šios įmonės akcininku, 2013-10-15 paaiškinimo Nr. AC19-8 Inspekcija padarė išvadą, kad UAB „M1“ neturėjo parengusi verslo plano minėtų sklypų įsigijimui. Pabrėžta, kad Pareiškėjas preliminarių sutarčių sudarymo metu dirbo UAB „M1“ (nuo 2003-01-02 iki 2009-09-10 padalinio vadovu, vėliau – vadybininko pareigose), todėl, Inspekcijos nuomone, vykdydamas darbo funkcijas, jis galėjo turėti įtakos 2008-01-11 preliminarių sutarčių sudarymui.

Kadangi Pareiškėjas rašte „E. S. nuostolių paskaičiavimas“ nuostolius siejo su žemės vertės sumažėjimu, o Klaipėdos AVMI 2014-10-03 sprendimo Nr. FR0682-577 6 psl. nurodyta, kad Pareiškėjas neįvardijo jokių asmenų, norėjusių tuo metu pirkti žemės sklypus, nenurodė jokių aplinkybių, kurios patvirtintų aplinkybę, jog jis pats siekė parduoti žemės sklypus; nepateikė jokių dokumentų, pagrindžiančių jo faktiškai patirtos žalos dydį ar dėl patirtos žalos negautų pajamų sumą, išskyrus savo paskaičiavimus dėl sumažėjusių nekilnojamojo turto kainų ekonominės krizės metu, kurie nelaikytini faktiškai patirtais nuostoliais, nes nepagrįsti jokiais juridinę galią turinčiais dokumentais, Inspekcija padarė išvadą, kad Klaipėdos AVMI pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėjas ir UAB „M1“ sudarė minėtus sandorius siekdami vienintelio tikslo – mokesstinės naudos, t. y. šalys faktiškai net neketino sudaryti galutinių turto pirkimo-pardavimo sandorių, o realią mokesstinę naudą gavo Pareiškėjas, nes UAB „M1“ neturėdama ekonomiškai pagrįstų tikslų pagal sudarytus sandorius jam išmokėjo 1000000 Lt.

Dėl delspinigių.

Inspekcija dėl Pareiškėjo argumentų, kad mokesčių administratorius nesivadovavo MAĮ 98 straipsnio nuostatomis, pagal kurias delspinigiai skaičiuojami ne ilgiau kaip 180 dienų nuo teisės priverstinai išieškoti mokesčinę nepriemoką atsiradimo dienos, pabrėžė, jog už GPMĮ 27 str. 1 ir 5 dalių nuostatų pažeidimus skiriamos baudos ir (arba) skaičiuojami delspinigiai vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka (GPMĮ 36 str. 2 dalis). Vadovaudamasi MAĮ 96 str. 1 dalies 2 punktu ir 97 str. 2 dalimi, Inspekcija pažymėjo, kad įstatymų leidėjas imperatyviai nustatė, jog mokesčių administratorius, nustatęs teisės normų pažeidimus, privalo mokesčių mokėtojui skaičiuoti delspinigius už laikotarpį nuo kitos dienos, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas, iki patikrinimo akto surašymo dienos, todėl nėra pagrindo teigti, jog Klaipėdos AVMI turėjo skaičiuoti delspinigius 180 kalendorinių dienų.

Nurodyta, kad Pareiškėjas iki 2009-05-04 turėjo pareigą deklaruoti už praėjusį mokesčinį laikotarpį (2008 m.) gautas pajamas, už jas apskaičiuoti ir sumokėti GPM, tačiau šios pareigos

neįvykdė, todėl Klaipėdos AVMI nuo kitos dienos, kai GPM turėjo būti sumokėtas (2009-05-05) iki patikrinimo akto surašymo dienos (2014-07-18) apskaičiavo GPM delspinigių sumą. Vadovaudamasi MAĮ 100 ir 8 straipsnių nuostatomis, atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėjui inicijuotas pakartotinis patikrinimas, Klaipėdos AVMI atleido Pareiškėją nuo 37550,21 Lt delspinigių už laikotarpį nuo 2013-02-09 iki 2014-07-18, t. y. nuo pirminio akto surašymo sekančios dienos (2013-02-08 patikrinimo aktas Nr. AC16-13) iki pakartotinio akto surašymo dienos (2014-07-18 patikrinimo aktas Nr. FR0680-531), todėl Pareiškėjo mokėtina į biudžetą delspinigių suma yra 118362,15 Lt (155912,36 - 37550,21).

Anot Inspekcijos, Pareiškėjas kėlė klausimą dėl delspinigių skaičiavimo, tačiau nepateikė savo delspinigių skaičiuotės, todėl nepaneigė mokesčių administratoriaus pateikto delspinigių apskaičiavimo (MAĮ 67 str. 2 dalis).

Dėl baudos.

Inspekcija dėl Pareiškėjo argumentų, kad Klaipėdos AVMI jam skyrė 30 proc. dydžio baudą, kuri yra didesnė nei vidutinė bauda, nors Pareiškėjas teikė mokesčių administratoriui prašomą informaciją, vadovaudamasi MAĮ 139 str. 1 dalies nuostatomis, bei Lietuvos Respublikos Konstitucinio teismo 2004-01-26 nutarimu byloje Nr. 3/02-7/02-29/03 ir LVAT praktika, kad skiriant baudą už mokesčių įstatymo pažeidimą, turėtų būti imamas sankcijoje numatytas baudos vidurkis, o tuomet atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, bendradarbiavimą, bei kitas įstatyme numatytas aplinkybes baudos dydis turi būti mažinamas arba didinamas nuo jos vidutinio dydžio (2008-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-261-214/2008, 2013-03-19 nutartis adm. byloje Nr. A-602-372/2013), nurodė, jog Klaipėdos AVMI skyrė Pareiškėjui sankcijoje numatytos baudos vidurkį, t. y. 30 proc. dydžio 71524 Lt baudą, atsižvelgusi tiek į aplinkybes sunkinančias Pareiškėjo atsakomybę (pažeidimų pobūdį), tiek ir švelninančias atsakomybę (Pareiškėjas bendradarbiavo, teikė paaiškinimus).

Dėl senaties taikymo.

Dėl Pareiškėjo argumentų, kad mokesčių administratorius neatsižvelgė į senaties terminą, kuris pagal MAĮ 105 str. 1 dalies 2 punkto nuostatas yra 5 metai, Inspekcija pasisakė, jog pagal pastarąją teisės normą mokesčių administratorius įgyja teisę priverstinai išieškoti mokesčių mokėtojo mokesstinę nepriemoką, jeigu mokesčių mokėtojas nesumoka deklaruoto mokesčio arba muitinės deklaracijoje nurodyto mokesčio atitinkamo mokesčio įstatyme ar jo pagrindu priimtame lydima jame teisės akte nustatytu terminu, bei pažymėjo, kad pagal MAĮ 68 str. 1 dalies nuostatas mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kada pradėdama mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. Inspekcija taip pat vadovavosi LVAT pozicija, jog MAĮ 68 straipsnio taikymo požiūriu šioje teisės normoje nustatyto termino skaičiavimo pradžia yra siejama ne su mokesčių mokėtojo patikrinimo pabaiga, o su tokio patikrinimo pradžia (2013-11-18 nutartis adm. byloje Nr. A-602-1718/2013; 2009-02-17 nutartis adm. byloje Nr. A-143-214/2009). Inspekcija akcentavo, kad preliminarios sutartys sudarytos 2008-01-11, o mokesstinis patikrinimas pradėtas 2013-06-05, todėl laikė, kad nepraleistas MAĮ numatytas 5 metų terminas, nes einamieji yra 2013 metai, o 2012, 2011, 2010, 2009, 2008 metai – penkeri praėję mokesčio apskaičiavimo ir perskaičiavimo kalendoriniai metai. Inspekcija padarė išvadą, kad Klaipėdos AVMI nepažeidė MAĮ 68 str. įtvirtintų mokesčio apskaičiavimo ir perskaičiavimo senaties terminų.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos 2014-12-30 sprendimu Nr. 69-245, prašo jį panaikinti, Pareiškėjo skundą dėl Klaipėdos AVMI 2014-10-03 sprendimo panaikinimo tenkinti.

Dėl preliminariųjų pirkimo-pardavimo sutarčių vertinimo.

Pareiškėjo nuomone, Inspekcija nepagrįstai palaikė teritorinio administratoriaus sprendime išdėstytą vertinimą, kad 2008-01-11 tarp jo ir UAB „M1“ sudarytos preliminariosios pirkimo-pardavimo sutartys, kurių pagrindu Pareiškėjui buvo išmokėta 1000000 Lt suma už neįvykdytus įsipareigojimus, yra fiktyvios, kadangi ši išvada padaryta remiantis tik prielaidomis, kad UAB „M1“ neketino vykdyti žemės sklypuose jokios veiklos, preliminarios sutartys buvo sudarytos pirkėjui jau esant blogos finansinės būklės, žemės sklypų kaina, nurodyta sutartyse,

gerokai viršijo jų tikrąją rinkos vertę, žemės sklypai buvo suvaržyti, kadangi vienas iš jų buvo ilgam terminui išnuomotas UAB „J1“, o kitu faktiškai naudojosi Pareiškėjas.

Pareiškėjas tvirtina, jog tai, kad UAB „M1“ bankroto administratorius nepateikė dokumentų, pagrindžiančių žemės sklypų, kuriuos pagal 2008-01-11 preliminariąsias sutartis įmonė įsipareigojo pirkti iš Pareiškėjo, įsigijimo tikslą, savaime nepatvirtina to, kad sutartys buvo sudarytos fiktyviai. Pažymima, kad įmonė nebuvo įpareigota raštiškai rengti tam tikrų verslo planų ir šiuo atveju strategija, kaip UAB „M1“ panaudos įsigyjamą turtą, kokią naudą iš to gaus ir pan., preliminariųjų sutarčių sudarymo metu dar nebuvo oficialiai niekur patvirtinta, o buvo vystoma įmonės akcininkų. Be to, Pareiškėjo nuomone, nuomos sutartis neriboja savininko teisės parduoti savo turtą, o naujasis turto savininkas gali sudaryti atskirus susitarimus dėl žemės sklypo valdymo su nuomininku ir pan., todėl tai, kad Pareiškėjas preliminarioje sutartyje aptariamomis sąlygomis negalėjo parduoti UAB „J1“ išnuomotą žemės sklypą, nėra teisiškai pagrįstas argumentas. Pareiškėjas taip pat nemato pagrindo sutikti su mokesčių administratorius argumentais, kad UAB „M1“ negalėjo būti suinteresuota pirkti žemės sklypus už 1900000 Lt bei už 2100000 Lt dėl to, kad turto reali rinkos vertė buvo gerokai mažesnė, kadangi, pirma, mokesčių administratorius turto vertę nustatė remdamasis ne individualiu kompetentingo ir nepriklausomo turto vertintojo pateiktomis išvadomis, kurios būtų parengtos teisės aktų nustatyta tvarka, tačiau VĮ „Registru centras“ nurodomais duomenimis, kurie gali iš esmės neatitikti tikrovės. Pareiškėjas atkreipia dėmesį, jog Inspekcija sprendime pažymėjo, kad buvęs UAB „M1“ akcininkas G. V. planavo keisti ketinamų pirkti žemės sklypų paskirtį ir juose įrengti metalo laužo kaupimo ir perdirbimo bazę, todėl esą turėdama perspektyvių verslo planų ir įvertinusi, kad Pareiškėjui priklausę žemės sklypai yra tinkami jiems vystyti, UAB „M1“ buvo pasiryžusi sumokėti pardavėjo prašomą kainą. Be to, kaina yra sutarties šalių susitarimo dalykas. Teigiama, jog nors 2008 m., kai buvo sudarytos preliminariosios sutartys, UAB „M1“ finansinė padėtis buvo pablogėjusi, palyginus su ankstesniais metais, tai nereiškia, kad įmonė buvo nemoki ir negalėjo priimti sprendimo įsigyti žemės sklypų bei faktiškai neketino jų pirkti, o rizikingų sprendimų priėmimas yra įprastas verslo praktikoje, be to, tai yra kito juridinio asmens sprendimas, kuris neigiamų pasekmių Pareiškėjui negali sukelti. Šios aplinkybės, Pareiškėjo nuomone, įrodo, jog tiek centrinio, tiek teritorinio mokesčių administratorių aiškinimai (samprotavimai), kad tarp Pareiškėjo ir UAB „M1“ sudarytos preliminariosios žemės sklypų pirkimo-pardavimo sutartys yra tik fiktyvūs sandoriai, yra paremti tik prielaidomis, o ne svariais įrodymais, todėl nėra pakankami spręsti, kad sandorius sudarydamos šalys turėjo tam tikrų nesąžiningų ketinimų, o Pareiškėjas siekė įgyti mokestinę naudą. Pasak Pareiškėjo, mokesčių administratoriaus išvada yra nemotyvuota – nėra aišku, kodėl ir kaip preliminariųjų sutarčių sudarymas yra susijęs su siekiu įgyti mokestinę naudą, kokiu pagrindu Pareiškėjas iš tikrųjų gavo pinigines lėšas iš UAB „M1“, jei preliminariosios sutartys buvo sudarytos „tik dėl akių“.

Pareiškėjas, aiškindamas MAĮ 69 str. 1 dalyje įtvirtintą teisės normą, bei remdamasis LVAT praktika (2007-07-17 nutartis adm. byloje Nr. A-11-719/2007; 2009-04-30 nutartis adm. byloje Nr. A-442-499/2009), tvirtina, kad Inspekcija, sprendama dėl Pareiškėjo įsipareigojimų sumokėti mokesčius vykdymo, nepagrįstai taikė MAĮ 69 straipsnį ir netinkamai juo vadovavosi, kadangi Klaipėdos AVMI nesurinko pakankamų ir objektyvių duomenų, iš kurių galėtų daryti išvadą, jog 2008-01-11 preliminariąsias žemės sklypų pirkimo-pardavimo sutartis šalys sudarė fiktyviai, nesiekdamos sukurti sutartyse įtvirtintų teisinių pasekmių, taip pat mokesčių administratorius nepateikė paaiškinimų, kodėl minėtų sandorių sudarymo pagrindinis ir vienintelis tikslas buvo Pareiškėjui įgyti mokestinę naudą, todėl nemotyvuotus šių išvadų, tvirtinimas, kad Pareiškėjo iš UAB „M1“ gauti 1000000 Lt yra mokesčių mokėtojo gauta turtinė nauda ir iš šių piniginių lėšų turėjo būti sumokėtas GPM, nėra teisiškai pagrįstas.

Dėl atsakingo už mokesčių sumokėjimą asmens.

Pareiškėjas cituoja 2008-01-11 preliminariųjų sutarčių su UAB „M1“ 5 straipsnio 2 dalį, kad „Šalys susitaria, kad jeigu Pirkėjas šioje Sutartyje aptartomis sąlygomis ir terminais nenupirks iš Pardavėjo minėto Turto, tai avansu sumokėta suma lieka Pardavėjui, kaip bauda už prievolės nevykdymą, Pirkėjas taip pat padengs Pardavėjo turėtas ir būsimas išlaidas, įskaitant pajamų ar bet kokius kitus mokesčius, kylančius iš šios sutarties“. Kadangi 2008-01-11

preliminarijosios sutartys jos šalims yra galiojančios, jų sudarymo niekuomet neginčijo nei Pareiškėjas, nei UAB „M1“, pirkėjas pripažino sutartyse numatytą išipareigojimų įsigyti žemės sklypus neįvykdęs, todėl, pasak Pareiškėjo, jam kyla atsakomybė padengti bet kokius Pareiškėjui taikomus mokesčius (įskaitant ir GPM), kurių mokėjimas kildinamas iš 2008-01-11 preliminariųjų sutarčių. Pareiškėjas aiškina, kad dėl UAB „M1“ veiksmų, šiai atsisakius įsigyti žemės sklypus, pardavėjas patyrė didelius nuostolius, todėl, vadovaujantis 2008-01-11 preliminarijosiomis sutartimis, Pareiškėjo mokėtini mokesčiai (jei tokie teisėtai priskaičiuojami) priskirtini prie netesybų, kurias turi padengti UAB „M1“. Pareiškėjas teigia, kad jo iš UAB „M1“ gautos piniginės lėšos yra laikytinos patirtais nuostoliais, todėl nemanė, kad jas reikia deklaruoti, bei sumokėti nuo jų GPM, t. y. pagal teisinį vertinimą netesybos yra iš anksto šalių suderintas nuostolių dydis, kurį šalys patirtų, jei nebūtų įvykdyti sutartiniai išipareigojimai, o nuostoliai neapmokestinami GPM.

Dėl delspinigių skaičiavimo.

Pareiškėjas, remdamasis MAĮ 96 str. 2 punktu, 97 str. 2 dalimi, 98 str. 2 dalimi, tvirtina, kad delspinigiai už mokesčių nesumokėjimą įstatymų nustatytais terminais negali būti skaičiuojami neapibrėžtą laikotarpį, nes tai pažeistų mokesčių mokėtojo teisėtus interesus. Iš teritorinio administratoriaus sprendimo, pagal kurį Pareiškėjas buvo įpareigotas sumokėti delspinigius (iš viso 118362,15 Lt) už laikotarpį nuo 2009-05-05, kai turėjo būti įvykdyta mokestinė prievolė, iki 2014-07-18, kai buvo surašytas patikrinimo aktas, Pareiškėjas sprendžia, kad jam buvo nustatyta prievolė sumokėti delspinigius už ilgesnį nei penkerių metų laikotarpį, o bendra delspinigių suma viršija pusę apskaičiuotos sumokėti GPM sumos. Pareiškėjas mano, kad tokie teritorinio bei centrinio administratorių sprendimai neatitinka MAĮ 98 str. 2 dalyje įtvirtintų delspinigių skaičiavimo terminų, todėl delspinigių suma turėtų būti sumažinta.

Dėl baudos.

Pareiškėjas, vadovaudamasis MAĮ 139 str. 1 dalimi, tvirtina, kad net ir tokiu atveju, jeigu jis būtų pripažintas neįvykdęs įstatymo nustatytos prievolės tinkamai ir laiku sumokėti GPM, jam už prievolės neįvykdymą negalėjo būti skiriama net 30 proc. bauda nuo priskaičiuotos mokesčių sumos. Pareiškėjas pažymi, jog turėjo būti įvertinta, kad jis bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, teikė paaiškinimus. Nors Pareiškėjas ir nesutiko su jam pareikštais kaltinimais dėl mokesčių nesumokėjimo, bet tai esą neturėtų būti laikoma sunkinančia atsakomybę aplinkybe, kadangi mokesčių mokėtojas gynė savo teises ir pateikė tokias aplinkybes, kokios, jo įsitikinimu, yra teisingos. Pareiškėjas nuo mokesčių administratoriaus jokių duomenų nenuslėpė, pateikė visus reikalaujamus dokumentus, kurie buvo reikšmingi sprendžiant šią bylą. Pareiškėjas taip pat mano, kad mokesčių administratorius turėjo atsižvelgti ir į jam priskaičiuotą sumokėti GPM dydį – 238414 Lt, delspinigius – 118362,15 Lt ir atitinkamai pripažinti, kad 30 proc. dydžio baudos skyrimas nepagrįstai apsunkintų asmens padėtį (mokestinę našą). Atkreipiamas dėmesys į tai, kad, sudėjus Pareiškėjui priskaičiuotų delspinigių ir baudos dydį, jų suma yra tokia pati, kaip ir GPM suma, kurią Pareiškėjas yra įpareigotas sumokėti, o bendra Pareiškėjo prievolė (įskaitant GPM, delspinigius, baudą) sudaro pusę Pareiškėjo 2008 m. gautos nuostolio atlyginimo (pagal 2008-01-11 preliminariąsias pirkimo-pardavimo sutartis) sumos. Pareiškėjo nuomone, toks teisinis reguliavimas iš esmės neatitinka teisingumo principų, t. y. Pareiškėjas patyrė nuostolius didesnius, nei sutartyje nustatytos netesybos, nes Pareiškėjas nerealizavo sklypų už sutartyje nustatytą kainą, šiandien jų vertė nukrito keliolika ar net keliasdešimt kartų, tuo tarpu, Pareiškėjo gautą nuostolių atlyginimą apmokestinusi Inspekcija dar labiau padidino nuostolius.

Vadovaudamasis tuo, kas nurodyta, bei remdamasis GPMĮ 17 str., MAĮ 96 str., 105 str., 151–155 straipsniais, Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos 2014-12-30 sprendimą Nr. 68-245.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos 2014-12-30 sprendimas Nr. 68-245 dalyje dėl GPM ir GPM delspinigių tvirtintinas, GPM bauda mažintina iki 20 proc. dydžio.

Mokestinis ginčas šioje byloje kilo dėl MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymo Pareiškėjo atžvilgiu pagrįstumo, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Pareiškėjas iš UAB

„M1“ gavo išmokas (apmokestinamasias pajamas), kurių nedeclaravo, nuo kurių pajamų mokesčio neapskaičiavo ir į biudžetą nesumokėjo.

Byloje nustatyta, kad Pareiškėjas su UAB „M1“ 2008-01-11 sudarė preliminarias sutartis Nr. 01/2008 ir Nr. 02/2008 dėl nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutarčių sudarymo ateityje, kuriomis Pareiškėjas įsipareigojo iki 2008-06-30 parduoti pirkėjui (UAB „M1“) nuosavybės teise priklausančius 15,00 ha (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)) ir 16,8 ha (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)) žemės sklypus adresu (duomenys neskelbtini), kurių pagrindinė naudojimo paskirtis – žemės ūkio. Iš minėtų sutarčių turinio nustatyta, kad pirkėjas UAB „M1“ įsipareigojo Pareiškėjui iki 2008-03-30 atitinkamai sumokėti 475000 Lt ir 525000 Lt avansą, kuris bus įskačiuotas į parduodamo turto bendrą kainą (4000000 Lt). Preliminarių sutarčių pagrindu UAB „M1“ už ketinamus pirkti žemės sklypus Pareiškėjui 733109,20 Lt išmokėjo grynaisiais pagal kasos išlaidų orderius (2008-02-25 Nr. 6, 300000 Lt įmoka pagal 2008-01-11 preliminarįsias sutartis; 2008-06-16 Nr. 15, 290000 Lt įmoka pagal 2008-01-11 Preliminariąją sutartį Nr. 02/2008; 2008-09-05 Nr. 36, 143109,20 Lt įmoka pagal 2008-01-11 Preliminariąją sutartį Nr. 2/2008), o 266890,80 Lt sumai atliko užskaitą pagal 2008-01-14 įmokų užskaitymo sutartį Nr. 8/02, kurios 2 punkte nurodyta, kad UAB „M1“ yra įsipareigojusi sumokėti Pareiškėjui pagal 2008-01-11 Preliminarią sutartį Nr. 01/2008 475000 Lt avansą, o Pareiškėjas yra skolingas UAB „M1“ 266890,80 Lt (pagal PVM sąskaitas faktūras: 2007-01-31 Nr. MET0383 – 65,66 Lt; 2007-02-28 Nr. MET0422 – 2,54 Lt; 2007-03-06 Nr. MET0345 – 266765,00 Lt ir 2007-03-30 Nr. MET0464 – 57,60 Lt), t. y. už Pareiškėjo iš UAB „M1“ pirktą nekilnojamą turtą (butą, automobilių stovėjimo aikštelę ir žemės sklypą), adresu: Dariaus ir Girėno g. 12, Klaipėda, pagal 2007-03-06 sutartį. Po 2008-01-11 preliminarių sutarčių sudarymo minėti žemės sklypai faktiškai nebuvo perduoti naudotis UAB „M1“, o juos toliau valdė, naudojo ir jais disponavo pats Pareiškėjas. Vieną iš sklypų (15,00 ha) pagal Nuomos sutartį Pareiškėjas buvo išnuomavęs UAB „J1“ nuo 2005-10-12 25 metų laikotarpiui (ši sutartis buvo nutraukta tik 2013-01-10). UAB „M1“, 2008-01-11 preliminarių sutarčių Nr. 01/2008 ir Nr. 02/2008 pagrindu UAB „M1“ už ketinamus pirkti žemės sklypus Pareiškėjui išmokėjusi 1000000 Lt avansą, žemės sklypų nenupirko, pirkimo-pardavimo notarinių sutarčių nesudarė, tačiau Pareiškėjas gauto avanso UAB „M1“ negrąžino, gautų išmokų nedeclaravo, pajamų mokesčio neišskaičiavo ir į biudžetą nesumokėjo.

Mokesčių administratorius, atsižvelgęs į aplinkybes, jo nuomone, pagrindžiančias, jog UAB „M1“, išmokėdama Pareiškėjui 1000000 Lt pagal sudarytus preliminarinius sandorius, neturėjo ekonomiškai pagrįstų tikslų, taip pat į tai, kad Pareiškėjas be savo rašto „E. S. nuostolių paskaičiavimas“ nepateikė jokių dokumentų, pagrindžiančių jo faktiškai patirtos žalos dydį ar dėl patirtos žalos negautų pajamų sumą (Inspekcijos sprendimo 2–4 psl.), padarė išvadą, jog Pareiškėjas ir UAB „M1“, sudarydami minėtus 2008-01-11 preliminarinius sandorius, neketino sudaryti galutinių turto pirkimo-pardavimo sandorių, bet siekė vienintelio tikslo – mokesstinės naudos, kurią gavo Pareiškėjas, išvengdamas GPM mokėjimo į biudžetą. Todėl mokesčių administratorius, vadovaudamasi MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatomis, taikydamas turinio viršenybės prieš formą principą, neatsižvelgė į 2008-01-11 preliminarinius sandorius ir, vadovaudamasis GPMĮ 5 straipsnio 1 dalies, 6 straipsnio 3 dalies nuostatomis, nuo 2008 metais 1000000 Lt išmokų, gautų iš UAB „M1“, Pareiškėjui apskaičiavo mokėtiną 238414 Lt GPM. Pareiškėjas nesutinka su tokiu mokesčių administratoriaus preliminarių pirkimo-pardavimo sutarčių ir gautų pajamų vertinimu.

Pažymėtina, kad MAĮ 10 straipsnyje nurodyta, jog mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai. Specifinis teisinis instrumentas, kuriuo remiantis mokesčiai gali būti perskaičiuojami taikant šį principą, yra įtvirtintas MAĮ 69 str. 1 dalyje, kurioje reglamentuota, kad tais atvejais, kai mokesčio mokėtojo sandoris, ūkinė operacija ar bet kokia jų grupė sudaromi turint tikslą gauti mokesstinę naudą, t. y. tiesiogiai ar netiesiogiai nukelti mokesčio mokėjimo terminus, sumažinti mokėtiną mokesčio sumą arba visiškai išvengti mokesčio mokėjimo, arba padidinti gražintiną (įskaitytiną) mokesčio permoką (skirtumą), arba sutrumpinti mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo terminus, mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokesťį, taiko turinio viršenybės prieš formą

principą. Šiuo atveju mokesčių administratorius neatsižvelgia į formalią mokesčių mokėtojo veiklos išraišką, bet atkuria iškreipiamas ar slepiamas aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą, ir mokesčių apskaičiuoja pagal minėtų mokesčių įstatymų atitinkamas nuostatas. Taigi, tam, kad būtų pagrindas taikyti turinio viršenybės prieš formą principą ir perskaičiuoti mokesčius, būtina konstatuoti, kad sandorio ar ūkinės operacijos turinys, užfiksuotas dokumentuose, neatitinka realaus to sandorio ar ūkinės operacijos turinio. Tokiu atveju, mokesčių administratorius, siekdamas užtikrinti mokestinių prievolių tinkamą vykdymą, turėtų koreguoti mokesčių mokėtojo sandorius ar ūkines operacijas ir nustatyti tikrąją atliktų veiksmų ar jų grupės kokybinę ar kiekybinę išraišką, kuri keičia mokesčio bazę ir mokėtinus mokesčius.

LVAT, kuris pagal 1999-01-14 Administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 (2000-09-19 įstatymo Nr. VIII-1927 redakcija) 13 straipsnį (2003 04 08 įstatymo redakcija Nr. IX-1490) formuoja vienodą administracinių teismų praktiką, taikant įstatymus, yra pažymėjęs, kad MAĮ 69 str. 1 dalyje kalbama apie mokesčio mokėtojo tikslą gauti mokestinę naudą ateityje, t. y. po sandorio, kuris gali būti tiriamas šios teisės normos taikymo aspektu, sudarymo. Tai reiškia, kad taikant šią teisės normą reikšmingomis gali būti pripažintos aplinkybės, kurios laiko aspektu atsirado po tiriamo (abejones keliančio) sandorio sudarymo, t. y. taikant šią teisės normą atliekamas retrospektyvus paties sandorio ir jo teisinių pasekmių vertinimas. Taikant nurodytą normą, yra būtina nustatyti joje nurodytą mokesčio mokėtojo tikslą (gauti šioje normoje apibūdintą mokestinę naudą). Tai reiškia, kad ši teisės norma taikytina tik tuo atveju, kai nustatoma, kad tiriamo (abejones keliančio) sandorio (ūkinės operacijos) tikslas yra vienintelis – gauti minėtą mokestinę naudą. Kai nustatoma, kad atitinkamas sandoris (ūkinė operacija) turėjo kitus, ekonomiškai arba kitaip pagrįstus tikslus, nurodyta norma negali būti taikoma net ir tuo atveju, kai mokesčio mokėtojas turėjo iš šio sandorio (ūkinės operacijos) atitinkamą mokestinę naudą (2008-02-20 nutartis adm. byloje Nr. A-556-250/2008, 2010-01-14 nutartis adm. byloje Nr. A-442-143/2010, 2010-04-15 nutartis adm. byloje Nr. A-442-611/2010).

Taigi, Komisija, atsižvelgdama į MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatą ir šio mokestinio ginčo esmę, nagrinės, ar mokesčių administratoriaus išvada, kad tikrasis Pareiškėjo sudarytų žemės sklypų preliminarinių pardavimo sandorių tikslas – išmokėti išmokas, kurios pagal GPMĮ nuostatas ir preliminarinių sutarčių 5 p. 2 dalyje apibrėžtą išmokų pobūdį nebūtų apmokestinamos GPM, nesiekiant preliminariniams sutartims būdingų tikslų – sukurti civilinius teisinius santykius (ginčo atveju, realiai parduoti / įsigyti žemės sklypus), yra pagrįsta tinkamu faktinių aplinkybių įvertinimu ir pakankamais įrodymais.

Atkreiptinas dėmesys, jog visos šiam mokestiniam ginčui aktualios faktinės bylos aplinkybės buvo detalios aprašytos vietos mokesčių administratoriaus patikrinimo akte, skundžiamame Inspekcijos sprendime (ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje), todėl šioje sprendimo dalyje Komisija pakartotinai jų neanalizuoja. Mokesčių administratorius pagal VĮ „Registrų centras“ duomenis nustatė, kad Pareiškėjo UAB „M1“ ketinamo parduoti 15,00 ha žemės sklypo vidutinė rinkos vertė buvo 6658 Lt (nustatyta 2005-06-22), 16,80 ha žemės sklypo vidutinė rinkos vertė – 21855 Lt (nustatyta 2005-06-22); be to, mokesčių administratorius, vadovaudamasis viešai prieinama interneto svetainėse UAB „A1“, VĮ Žemės ūkio informacijos ir kaimo verslo centro, internetinio puslapio www.manoũkis.lt pateikta informacija, atliko žemės sklypų preliminarios vertės apskaičiavimą 2008 metams ir nustatė, kad vidutinė Pareiškėjo ketinamų parduoti žemės sklypų vertė galėjo būti 15,00 ha – 70500 Lt ir 16,80 ha – 78960 Lt (Klaipėdos AVMI 2014-07-18 patikrinimo akto Nr. FR0680-531 15–16 psl.), todėl padarė išvadą, kad 2008-01-11 preliminariose sutartyse nurodyta ketinamų parduoti žemės sklypų pardavimo kaina: už 15,00 ha žemės sklypą – 1900000 Lt, už 16,80 ha žemės sklypą – 2100000 Lt, neatitiko tuo laikotarpiu buvusių rinkos kainų. Pažymėtina, kad VĮ „Registrų centras“ 2015-04-01 rašto Nr. (4.6.11)RA-1612 duomenimis vidutinė rinkos vertė, galiojusi nuo 2007-05-01 iki 2008-04-30, nekilnojamojo turto, adresu (duomenys neskelbtini) (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)), registro Nr. (duomenys neskelbtini) buvo 86790 Eur, nekilnojamojo turto, adresu (duomenys neskelbtini) (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)), registro Nr. (duomenys neskelbtini) – 264283 Eur. Tokiu būdu, įvertinus mokestinio patikrinimo ir mokestinio ginčo metu iš įvairių šaltinių

surinktus duomenis apie galimas ginčo sklypų rinkos vertes, darytina išvada, jog preliminariuose sutartyse šalių nurodytos sklypų kainos neatitinka nė viename iš šaltinių nurodomų rinkos verčių, t. y. ženkliai viršija įvairių šaltinių nurodomas sklypų rinkos vertes. Nors Pareiškėjo atstovas Komisijos posėdžio metu akcentavo, kad byloje nėra duomenų, jog realios ginčo sklypų kainos nebuvo tokios, dėl kurių šalys susitarė preliminariuose sutartyse, tačiau pats Pareiškėjas nėra į bylą pateikęs jokių įrodymų dėl preliminariuose sutartyse numatytos žemės sklypų kainos atitikimo to laikotarpio rinkos kainoms, taip pat nėra duomenų, kad jis būtų turėjęs kitų pasiūlymų dėl minėtų sklypų pardavimo, kurių kainos atitiktų nurodytas kainas 2008-01-11 preliminariuose sutartyse. Iš byloje esančių dviejų 2005-08-05 pirkimo-pardavimo sutarčių, patvirtintų notarės G. K., matyti, kad Pareiškėjas iš O. G. įsigijo du minėtus ginčo žemės sklypus, adresu: (duomenys neskelbtini) 15,00 ha (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)) ir 16,8 ha (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)), atitinkamai už 6658 Lt ir 21855 Lt kainas. Tuo tarpu, be Pareiškėjo mokesčių administratoriui pateikto rašto „E. S. nuostolių paskaičiavimas“, kuriame jis nuostolius siejo su žemės vertės sumažėjimu ekonominės krizės metu, kas nelaikytina faktiškai patirtais nuostoliais, nes nepagrįsti jokiais juridinę galią turinčiais dokumentais, į bylą nėra pateikta jokių dokumentų, pagrindžiančių Pareiškėjo faktiškai patirtos žalos dydį ar dėl patirtos žalos negautų pajamų sumą. Pažymėtina, jog LVAT 2010-09-13 nutartyje adm. byloje Nr. A-556-973/2010 yra nurodęs, kad mokesčių mokėtoju nepakanka apsiriboti įrodymais nepagrįstų paaiškinimų, kontraargumentų teikimu, jis turėtų pateikti tokius leistinus įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą nei daro mokesčių administratorius.

Vertinant UAB „M1“ galimybes apmokėti preliminariuose sutartyse numatytą žemės sklypų kainą, pastebėtina, kad iš byloje esančių UAB „M1“ 2007–2008 m. laikotarpio PVM deklaracijų matyti, jog jau 2007 m. II pusmetyje šios įmonės pardavimai buvo žymiai sumažėję palyginus su tų pačių metų I pusmečiu; vertinant 2007 m. ir 2008 m. UAB „M1“ veiklos rezultata, iš šios įmonės metinių pelno mokesčio deklaracijų matyti, kad už 2007 m. UAB „M1“ deklaravo pelną prieš apmokestinimą, o už 2008 m. – nuostolį, todėl darytina išvada, kad preliminarių sutarčių sudarymo metu jau buvo žinomi blogėjantys UAB „M1“ veiklos rezultatai. Taigi, Pareiškėjui, kuris preliminarių sutarčių sudarymo metu dirbo UAB „M1“ (nuo 2003-01-02 iki 2009-09-10 padalinio vadovu, vėliau – vadybininko pareigose), turėjo kilti įtarimų, kad UAB „M1“ neturės galimybių įvykdyti pirkimus pagal preliminariuose sutartyse numatytas kainas. Pastebėtina ir tai, kad pagal 2008-01-11 preliminarių sutarčių atitinkamai Nr. 01/2008 ir Nr. 02/2008 2-ąjį punktą Pirkėjas (UAB „M1“) buvo įsipareigojęs iki 2008-03-30 sumokėti avansą, lygų 475000 Lt ir 525000 Lt. Pagal minėtų sutarčių 3 punktą – Pirkėjas (UAB „M1“) likusią dalį sumos (atitinkamai 1425000 Lt ir 1575000 Lt), sudarant notarines nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartis, turėjo sumokėti iki 2008-06-30. UAB „M1“ minėtų įsipareigojimų neįvykdė, t. y. 2008-06-30 nebuvo pasirašytos galutinės nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartys, be to, buvo nesumokėta ne tik visa likusi sutarta žemės sklypų kaina (3000000 Lt), bet ir dalis avanso (143109,20 Lt). Paskutinę avanso dalį (143109,20 Lt) UAB „M1“ Pareiškėjui išmokėjo grynaisiais pagal kasos išlaidų orderį Nr. 36 2008-09-05.

Komisijos vertinimu, aptartų aplinkybių visuma leidžia sutikti su mokesčių administratoriaus išvada, jog preliminariomis sutartimis nebuvo siekiama sukurti realių civilinių teisinių santykių, UAB „M1“ įsigyjant žemės sklypus, o Pareiškėjui juos perleidžiant, kadangi:

1. Objektivos su UAB „M1“ veikla susijusios ir akte aptartos aplinkybės rodo, jog šio ūkio subjekto veiklos rezultatai laikotarpiu iki preliminarių sutarčių sudarymo prastėjo. Todėl nekilnojamojo turto objektų preliminariuose sutartyse nurodytomis kainomis (už 4000000 Lt) įsigijimas galėjo būti siejamas tik su papildomų tokių sandorių finansavimo šaltinių paieška, galimų naujų verslo projektų vystymu. Tačiau nei UAB „M1“ atstovai, nei Pareiškėjas nenurodė (nepateikė) jokių duomenų apie tai, kaip buvo ketinama finansuoti tokios vertės turto įsigijimą. UAB „M1“ atstovas mokesčio patikrinimo metu (nuo 2000-09-01 buvusio įmonės akcininko G. V. 2013-10-15 paaiškinimas Nr. AC19-8) išdėstė abstraktaus pobūdžio, įrodymais neparemtą poziciją dėl galimai ketinamos keisti žemės paskirties bei ketinimų sklypuose įrengti metalo laužo kaupimo ir perdirbimo bazę. Tokiu būdu UAB „M1“ atstovai mokesčio patikrinimo metu

objektyviais, abejonių nekeliančiais duomenis nepagrindė žemės sklypų įsigijimo sandorių tikslų, šių sklypų įsigijimo būtinybės bei realių galimybių finansuoti tokio turto įsigijimą.

Pareiškėjas, kuris mokestinio ginčo nagrinėjimo metu dėstė savo nuoseklią poziciją dėl ketinimų parduoti žemės sklypus realumo, nepateikė jokių duomenų, jog jis, kaip rūpestingas asmuo, domėjosi preliminariuose sutartyse nurodyto potencialaus pirkėjo (UAB „M1“) finansinėmis galimybėmis realiai atsiskaityti už ketinamą įsigyti turtą, tokių duomenų posėdžio Komisijoje metu nepateikė ir Pareiškėjo atstovas, tik nurodė, jog Pareiškėjas neturėjo pareigos to daryti, be to, pasitikėjo įmonės vadovais. Pažymėtina, jog pagal preliminarias sutartis buvo numatyta 1000000 Lt avanso sumas (pirmosios sutarties atveju – 475000 Lt, antrosios – 525000 Lt) sumokėti iki 2008-03-30, tačiau iki avanso sumokėjimo termino UAB „M1“ atliko 266890,80 Lt užskaitą (2008-01-14), 300000 Lt sumokėjo 2008-02-25 Lt, kas leidžia teigti, jog šalys neketino laikytis sutarties nuostatų, o pirkėjas neturėjo finansinių galimybių įvykdyti ikisutartinius įsipareigojimus, tačiau Pareiškėjas pretenzijų dėl to UAB „M1“ nereiškė.

2. Nors pagal surinktus duomenis UAB „M1“ 2008-03-30 nevykdė savo įsipareigojimų dėl avansinių mokėjimų, 2008-06-30 notarinės sutartys nebuvo sudarytos, tačiau nei po 2008-03-30, nei 2008-06-30 nė viena iš šalių nesikreipė dėl mokėjimo terminų pratęsimo, nei dėl kitų veiksmų, kuriais siekiama sudaryti realius sandorius, atlikimo.

Pažymėtina ir tai, jog preliminariuose sutartyse (4 punktas) buvo numatyta, jog turtas žemės sklypai bus parduodami be apsunikinimų (įskaitant nuomą). Iš į bylą pateiktos 2005-10-12 Ilgalaikės žemės sklypo nuomos sutarties, kuria Pareiškėjas (Nuomotojas) buvo išnuomavęs UAB „J1“ (Nuomininkui) 15,00 ha žemės sklypą (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini)) 25 metams (šios sutarties 3 punktas), matyti, kad joje yra numatyti labai griežti sutarties nutraukimo reikalavimai Nuomotojui, t. y. pagal šios sutarties 12.1 punktą Nuomotojas turi įspėti Nuomininką raštu prieš 2 metus. Tačiau byloje duomenų, jog Pareiškėjas prieš ar po preliminarios sutarties sudarymo kreipėsi į Nuomininką dėl sutarties nutraukimo, nėra pateikta. Sutiktina su Pareiškėjo skunde išdėstyta pozicija, jog turto savininko pasikeitimas nėra pagrindas nuomos sutarčių nutraukimui bendrąja prasme, tačiau ginčo atveju, pagal preliminarios sutarties nuostatas, šalys sulygo sklypus parduoti be apribojimų (įskaitant nuomą), dėl ko kyla turto savininko pareiga inicijuoti nuomos sutarties pakeitimus (nutraukimą), priešingu atveju, tokių veiksmų neatlikimas suponuoja pardavėjo atsakomybę ir pirkėjo atsisakymą sudaryti sutartį, pardavėjui negalint parduoti turto sutartyje aptartomis sąlygomis (tokiu atveju Pirkėjas turi teisę Sutartį vienašališkai nutraukti ir atsiimti avansu sumokėtą sumą). Kaip jau aptarta ankščiau, duomenų apie kokių nors veiksmų atlikimą į bylą pateikta nėra.

Pažymėtina, jog paskutiniai mokėjimai Pareiškėjui pagal preliminarias sutartis buvo atlikti 2008-06-16 (290000 Lt), t. y. likus 2 savaitėms iki galutinių notarinių sutarčių sudarymo termino, antruoju atveju – 2008-09-05 (143109,20 Lt), t. y. praėjus 2 mėnesiais po preliminariuose sutartyse numatyto termino notarinėms sutartims sudaryti, žinant, jog realiai sandoriai nebus sudaromi. Minėtos aplinkybės leidžia teigti, jog mokėjimai Pareiškėjui buvo atliekami nesiekiant įsigyti iš jo preliminariuose sutartyse nurodytų žemės sklypų, o siekiant išmokėti Pareiškėjui lėšas, kurios pagal įvardintą išmokų pobūdį būtų priskirtos neapmokestinamosioms pajamoms. Taigi, byloje nėra jokių objektyvių įrodymų, kad minėti preliminarūs sandoriai būtų sudaromi, siekiant realiai perleisti žemės sklypus UAB „M1“. Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, kad Pareiškėjas su UAB „M1“ sudarė preliminarius sandorius, siekdamas vienintelio tikslo – mokestinės naudos, t. y., pasinaudodamas GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 26 dalyje (2004-04-08 įstatymo Nr. IX-2103 redakcija, galiojusi iki 2008-12-30) įtvirtinta teisės norma, gauti neapmokestintas 1000000 Lt išmokas iš UAB „M1“.

Papildomai pasisakytina dėl Pareiškėjo teiginių, kad, vadovaujantis 2008-01-11 preliminariųjų sutarčių su UAB „M1“ 5 punkto 2 dalimi (minėtos sutartys šalims yra galiojančios, jų sudarymo niekuomet neginčijo nei Pareiškėjas, nei UAB „M1“, pirkėjas pripažino sutartyse numatytų įsipareigojimų įsigyti žemės sklypus neįvykdęs), pirkėjui (t. y. UAB „M1“) kyla atsakomybė padengti bet kokius Pareiškėjui taikomus mokesčius (įskaitant ir GPM), kurių mokėjimas kildinamas iš 2008-01-11 preliminariųjų sutarčių.

LVAT praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad mokesčių teisė ir civilinė teisė yra to paties lygio, greta stovinčios teisės sritys, kurios tas pačias faktines aplinkybes vertina iš kitos perspektyvos ir kitų vertybių požiūriu. Net jei mokesčių teisės norma apmokestinimą kildina iš civilinių teisinių santykių, ji neprivalo būti interpretuojama nenukrypstamai nuo susiklosčiusių teisinių santykių civilinio teisinio įvertinimo. LVAT plenarinė sesija yra konstatavusi, kad situacijoje, kai viešosios teisės santykiai yra tiesiogiai sureglamentuoti atitinkamos viešosios teisės normomis ir kai tokia situacija įsakmiai nurodyta Civiliniame kodekse, turi būti taikomos atitinkamos viešosios teisės normos. Atitinkamai sandoriai, jų sudarymas ir galiojimas yra civilinės teisės, o ne viešosios teisės reguliavimo dalykas, t. y. sandorių civilinės teisės pasekmės bei jų įtaka ūkio subjektų apmokestinimui yra skirtingų teisės šakų reguliavimo dalykai ir negali būti tapatinami (2003-12-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-648/2003, 2005-05-27 nutartis adm. byloje Nr. A-14-587/2005, 2013-09-23 nutartyje adm. byloje Nr. A-575-1583/2013). Pagal MAĮ 2 str. 16 dalį mokesčių mokėtojas – asmuo, kuriam pagal mokesčių įstatymą nustatyta prievolė sumokėti mokesčius. Ginčo atveju, mokesčių administratorius pagal savo kompetenciją atliko Pareiškėjo tikrinamojo laikotarpio mokesčių apskaičiavimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą, o nustatęs, jog Pareiškėjas gavo apmokestinamųjų pajamų, remdamasis mokesčių teisės aktais, apskaičiavo Pareiškėjui mokėtinus mokesčius ir su tuo susijusias sumas. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, jog Pareiškėjo ir ūkio subjekto sutarties nuostatos dėl galimos UAB „M1“ atsakomybės dėl netinkamo sutartinių santykių įgyvendinimų taikytinos sutarties šalims bei nesudaro pagrindo Pareiškėjui pagal mokesčių įstatymus apskaičiuotų mokesčių prievolių perkelti kitam ūkio subjektui.

Taigi, mokesčių administratoriui įrodžius, kad UAB „M1“ 2008 m. be jokio pagrindo, neturint ekonomiškai pagrįstų tikslų Pareiškėjui išmokėtos 1000000 Lt išmokos, vadovaujantis tuo metu galiojančio GPMĮ 17 straipsnio 1 dalies 26 punkto nuostatomis, nėra priskirtinos prie neapmokestinamųjų pajamų, bei konstatavus mokesčių naudos siekimą, 2008-01-11 sudarant civilines sutartis, Komisija sprendžia, jog mokesčių administratorius pagrįstai pritaikė MAĮ 69 straipsnio 1 dalies nuostatas, atkūrė Pareiškėjo iškreiptas aplinkybes, bei apskaičiavo Pareiškėjui papildomai į valstybės biudžetą mokėtiną 238414 Lt GPM bei su juo susijusias sumas.

Dėl delspinigių ir baudos dydžio.

Pareiškėjas skunde yra išdėstęs argumentus dėl mokesčių administratoriaus apskaičiuotos delspinigių sumos sumažinimo, t. y. skunde teigiama, kad Pareiškėjui buvo nustatyta prievolė sumokėti delspinigius už ilgesnį nei penkerių metų laikotarpį, bendra delspinigių suma viršija pusę apskaičiuotos sumokėti GPM sumos, dėl ko esą pažeidžiami MAĮ 98 str. 2 dalyje įtvirtinti delspinigių skaičiavimo terminai.

Pažymėtina, jog MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punktas numato, kad delspinigiai mokesčių mokėtojui skaičiuojami už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių administratoriaus nustatytą nedeklaruotą deklaruojamą ar neapskaičiuotą nedeklaruojamą mokesčių (įskaitant mokesčių, kuris turėjo būti apskaičiuotas muitinės deklaracijoje). Šiuo atveju delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokesčiai pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki patikrinimo rezultatus informančio dokumento surašymo dienos, o nesumokėjus mokesčio per MAĮ 81 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą, delspinigių skaičiavimas tęsiamas nuo kitos dienos po minėto termino pasibaigimo (MAĮ 97 str. 2 d.). Remiantis MAĮ 98 straipsnio 2 dalimi, delspinigiai, pradėti skaičiuoti MAĮ 97 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka, skaičiuojami ne ilgiau kaip 180 dienų nuo teisės priverstinai išieškoti mokesčią nepriemoką atsiradimo dienos; sustabdžius mokesčio priverstinį išieškojimą MAĮ 110 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju (jeigu dėl atskiro mokesčio to mokesčio įstatymas nenustato kitaip, skundo, kilus mokesčiam ginčui, padavimas stabdo ginčijamų mokesčių, baudų ir delspinigių priverstinį išieškojimą), delspinigiai skaičiuojami už visą sustabdymo laikotarpį, jeigu mokesčių mokėtojo skundas buvo atmestas. Taigi, vadovaudamasi minėtomis nuostatomis ir šioje mokesčinėje byloje nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis, Komisija konstatuoja, kad nagrinėjamu atveju delspinigiai už patikrinimo metu mokesčių administratoriaus nustatytą nesumokėtą GPM skaičiuotini ne tik už laikotarpį nuo kitos dienos po to, kai šis mokesčiai pagal tuo metu galiojusius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki patikrinimo

rezultatus įforminančio dokumento surašymo dienos, tačiau ir visą mokestinio ginčo laikotarpį, kai buvo sustabdytas ginčijamos mokestinės nepriemokos priverstinis išieškojimas, bei 180 dienų nuo teisės priverstinai išieškoti minėtą GPM nepriemoką atsiradimo dienos. Akcentuotina, jog 180 dienų terminas yra taikomas tik skaičiuojant delspinigius už laikotarpį nuo mokesčių įstatymuose numatytos teisės priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką atsiradimo momento ir nėra taikomas už ankstesnius delspinigių skaičiavimo laikotarpius (už laikotarpį iki patikrinimo rezultatus įforminančio dokumento surašymo dienos bei už visą mokestinio ginčo laikotarpį, kai buvo sustabdytas ginčijamos mokestinės nepriemokos priverstinis išieškojimas), t. y. kol mokesčių administratorius nėra įgijęs teisės priverstinai išieškoti mokestinę nepriemoką, tol 180 dienų terminas neskaičiuotinas. Toks delspinigių skaičiavimo principas atitinka LVAT formuojamą poziciją (2010-04-06 nutartis adm. byloje Nr. A-556-636/2010, 2011-02-17 nutartis adm. byloje Nr. A-575-285/2011, 2013-01-22 nutartis adm. byloje Nr. A-442-92/2013).

Pastebėtina, kad nagrinėjamoje byloje, atsižvelgus į aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą ir teismų praktiką, mokesčių administratorius pagrįstai Pareiškėjui GPM delspinigių 155912,36 Lt sumą apskaičiavo už laikotarpį nuo 2009-05-05 iki patikrinimo akto surašymo dienos (2014-07-18), kadangi Pareiškėjas neįvykdė pareigos iki 2009-05-04 deklaruoti už praėjusį mokestinį laikotarpį (2008 m.) gautas 1000000 Lt pajamas, bei už jas apskaičiuoti ir sumokėti GPM. Be to, mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 100 ir 8 straipsnių nuostatomis ir atsižvelgęs į tai, kad Pareiškėjui buvo inicijuotas pakartotinis patikrinimas, atleido Pareiškėją nuo 37550,21 Lt delspinigių už laikotarpį nuo 2013-02-09 (pirminio 2013-02-08 patikrinimo akto Nr. AC16-13 surašymo sekančios dienos) iki 2014-07-18 (pakartotinio 2014-07-18 patikrinimo akto Nr. FR0680-531 surašymo dienos).

Skunde Pareiškėjas taip pat nesutinka su mokesčių administratoriaus jam paskirtos baudos dydžiu, nurodydamas, kad turėjo būti įvertintas jo bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi, tai, jog jis teikė paaiškinimus, nuo mokesčių administratoriaus nenuslėpė jokių duomenų, pateikė visus reikalaujamus dokumentus, kurie buvo reikšmingi sprendžiant šią bylą, be to, 30 proc. dydžio baudos skyrimas nepagrįstai apsunkintų jo padėtį (mokestinę naštą), nes bendra Pareiškėjo prievolė (įskaitant GPM, delspinigius, baudą) sudaro pusę Pareiškėjo 2008 m. gautos pagal 2008-01-11 preliminariąsias pirkimo-pardavimo sutartis sumos, kas, Pareiškėjo nuomone, iš esmės neatitinka teisingumo principų.

Komisija, atsižvelgdama į Pareiškėjo skundo motyvus, pasisakydama dėl Pareiškėjui paskirtos baudos dydžio, pažymi, kad GPM baudos skyrimo taisyklės, vadovaujantis GPMĮ 36 straipsnio 2 dalimi, yra įtvirtintos MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje. Be to, LVAT, atsižvelgęs į Konstitucinio Teismo 2004 m. sausio 26 d. nutarime nurodytus baudų dydžio nustatymo principus, yra pasisakęs, kad skiriant baudą už mokesčių įstatymo pažeidimą, turėtų būti imamas sankcijoje numatytas baudos vidurkis, o tuomet atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, bendradarbiavimą, bei kitas įstatyme numatytas aplinkybes baudos dydis turi būti mažinamas arba didinamas nuo jos vidutinio dydžio. Bendrieji baudos skyrimo principai bei MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės, turinčios įtakos baudos dydžiui, įpareigoja subjektą skiriantį baudą motyvuoti ir pagrįsti skiriamos baudos dydį (2008-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-261-214/2008, 2012-06-28 nutartis adm. byloje Nr. A-602-2285/2012, 2013-03-19 nutartis adm. byloje Nr. A-602-372/2013).

Klaipėdos AVMI 2014-10-03 sprendime Nr. FR0682-577 nurodyta, kad mokėtojui buvo skirta 30 proc. bauda, atsižvelgus į tai, jog Pareiškėjas mokestinio patikrinimo metu bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi (atsakomybę švelninanti aplinkybė), tačiau teikė prieštarigus duomenis, kuriais apsunkino mokestinį patikrinimą, be to, įvertinus Pareiškėjo pažeidimo pobūdį (atsakomybę sunkinanti aplinkybė). Su tokia vietos mokesčių administratoriaus pozicija, skiriant Pareiškėjui sankcijoje numatytos baudos vidurkį, sutiko ir Inspekcija ginčijamame sprendime.

Vertindama paskirtos baudos dydžio pagrįstumą, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad baudos paskirtis sietina su pažeidėjo nubaudimu bei bendrąja ir specialiąja prevencija. Tiek nubaudimo elementas, tiek ir specialioji prevencija yra nukreipti į pažeidėjo valią, sukelti jam turtinio pobūdžio praradimus. Komisijos vertinimu, skirtingai nei apskaičiuojant mokestinę

prievolę, kurios dydis yra objektyvus, skiriant baudą visuomet privalu atsižvelgti į daugelį aplinkybių, susijusių su padaryto pažeidimo pobūdžiu, taip pat į mokesčio mokėtojo elgesį mokesčio patikrinimo metu ir kitas aplinkybes, kad skirtos baudos dydis ir padarytas pažeidimas būtų proporcingi. Komisija pažymi, kad Pareiškėjas geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, kas įstatymo leidėjo *expressis verbis* įvertinta kaip baudą mažinanti aplinkybė. Be to, nagrinėjamu atveju atkreiptinas dėmesys į tai, kad teisės pažeidimą padarė fizinis asmuo, kuriam dėl šio teisės pažeidimo nurodyta sumokėti į biudžetą 238414 Lt GPM, 118362,15 Lt šio mokesčio delspinigių, t. y. gan nemažą sumą. Pažymėtina, kad atlikdami kompensacinę funkciją, delspinigiai mokesčių teisėje taip pat gali būti traktuojami ir kaip sankcija, kuri taikoma laiku ar tinkamai neįvykdžius pareigos mokėti mokesčius. Atsižvelgiant į minėtas aplinkybes, vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais, Komisijos nuomone, bausmės skyrimo tikslai bus pasiekti Pareiškėjui skiriant 20 proc. GPM baudą. Atsižvelgiant į nurodytus motyvus bei vadovaujantis MAĮ 139 straipsniu, paskirtoji bauda mažintina iki 20 proc., t. y. 47682 Lt (13809 Eur) GPM baudos (238414 Lt x 20 proc.) baudos.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, 100 straipsnio 2 dalimi ir 141 str. 3 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2014-12-30 sprendimo Nr. 68-245 dalį dėl nurodymų sumokėti 69049 Eur GPM, 34280 Eur GPM delspinigius, 13809 Eur GPM baudą, Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2014-12-30 sprendimo Nr. 68-245 dalį dėl nurodymo sumokėti 6905 Eur GPM baudą panaikinti.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokesčių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokesčių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokesčių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokesčių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliėnė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliėnė